

JEŽIŠOVO ÚŽASNÉ DIELO

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Mat 4,23-25; 8,25-27; 11,2-6; 12,22.23; Sk 3,19-21

ZÁKLADNÝ VERŠ

Pri pohľade na zástupy prišlo mu ich ľúto, pretože boli zbadačení a skleslí ako ovce bez pastiera. (Mat 9,36)

Aj pri celkom zbežnom čítaní Ježišovho životopisu v evanjeliách si všimneme jednu zaujímavú vec: S výnimkou nevšedných udalostí, ktoré sa odohrali pri jeho narodení, o Ježišovom detstve a mladosti je zaznamenané veľmi málo. Táto „medzera“ viedla v priebehu storočí k rôznym špekuláciám o tom, čo Ježiš robil počas týchto rokov.

Biblia sa sústreďuje predovšetkým na Ježišovu dospelosť a jeho tri a polročné pôsobenie. Aké výnimočné roky to boli! Tento svet nezažil nič podobné. Keď Ježiš ukončil Kázanie na vrchu, scéna sa nečakane mení – Ježiš sa venuje ľuďom a reaguje na ich potreby. (Mat 8,9) U Ježiša to neboli len slová. Jeho činy boli dôkazom jeho slov. Konal vždy v záujme iných a bez akejkoľvek vypočítavosti. To dokazuje začiatok novej éry. Prišlo Božie kráľovstvo a Ježiš bol tu, aby ho slávnostne uviedol.

KTO JE TO VLASTNE?

Mat 8,25-27

? Aký dôvod Ježišovho príchodu na tento svet uvádzajú verše Mat 8,1-4?

Len čo Ježiš dokončil svoju *Kázeň na vrchu*, ponáhlal sa dolu, aby naplnil potreby ľudí. Prvý, koho stretol, bol človek postihnutý malomocenstvom. Táto choroba symbolizovala hriech, v ktorom sa človek nachádzal. Ježiš sa však malomocného dotkol a on vyzdravel! Takú moc má náš Pán.

Zvyšok ôsmej a celá deviata kapitola Evanjelia podľa Matúša hovoria o tom, že Ježiš má moc nad prírodou – utiňuje búrku (Mat 8,23-27); má moc nad démonmi – uzdravuje posadnutých (8,28-33); má moc nad chorobami a neduhmi – uzdravuje ochrnutého a ženu trpiacu na krvotok (9,1-8; 20-22); má moc nad smrťou – kriesi Jairovu dcéru. (9,18.19.23-26) Tieto príbehy nám ukazujú, že Ježiš má moc nad všetkými búrkami a ťažkosťami, ktoré nás sužujú.

? Čo sa môžeme naučiť z veršov Mat 8,23-27?

Podľa starovekých mytológií bola voda považovaná za nepriateľa, nad ktorým Boh víťazí. „Rozbúrená a divá voda symbolizovala pre Izrael sily, ktoré sú proti Božej zvrchovanosti.“ (The Interpreter's Dictionary of the Bible, 809) Aj my by sme mali zareagovať podobne ako učeníci: „Kto je to vlastne, že ho víchor aj more poslúchajú?“ (Mat 8,27) Toto ich zvolanie nám pripomína Izaiášov výrok, kde Boh volá nebo a zem za svedkov proti svojmu vzdorovitému ľudu: „Vôl pozná svojho gazdu i osol jasle svojho pána, Izrael nepozná, môj ľud nechce chápať.“ (Iz 1,3) Z celého stvorenia len jeho ľud je neverný. Mali by sme si položiť otázku: Nie sme my tým jediným stvorením, ktoré sa postavilo proti Ježišovi? Vietor a vlny ho poslúchajú. A čo my?

DOKONALÝ ZÁZRAK

Smrť a choroba – tieto slová predstavujú výzvu, ktorej Ježiš tu na zemi neustále čelil. V takýchto situáciách sa človek nemôže chváliť, že si poradí sám. Ježiš sa však postavil zoči-voči chorobám aj smrti. Vrátil život mŕtvemu dievčatku; krvácajúcej žene, ktorá dvanásť rokov trpela, daroval nový začiatok.

? Vyhľadaj si niektoré z nasledujúcich statí. Pripomeň si, aké veľké divy sa stali a zamysli sa nad tým, akého úžasného Spasiteľa máme. (Mat 9,27-34; 12,22.23; 14,25-31, 34-36; 15,29-31; 20,29-34; Mar 2,1-12; Luk 6,19)

Skús si jeden z týchto textov prečítať pomaly, predstaviť si ho, prežiť ho. V Mat 12,22.23 je opísané, ako k Ježišovi priviedli muža, ktorý bol slepý a nemý. Zavri oči a na chvíľu si polož prst na ústa. Ako sa asi cítil tento nešťastný človek. Keď je človek slepý, nevie si predstaviť, čo sa deje okolo neho a pretože je nemý, nemôže sa ani nič opýtať. Grécky výraz *kófos* naznačuje, že môže ísť dokonca o hluchonemého človeka. A ten sa stretáva s Ježišom. Keď od neho Ježiš odchádza, mužove oči sú doširoka otvorené a jazyk oplýva chválou!

V Mat 15,30.31 čítame: „Prišli k nemu veľké zástupy, ktoré mali so sebou chorých, mrzákov, slepých, nemých a mnoho iných. Kládli mu ich k nohám a on ich uzdravoval. Ľudia sa divili, keď videli, že nemá hovoria, mrzáci sú zdraví, chromí chodia a slepí vidia. I oslavovali Boha Izraelovho.“

(V Mat 14,34-36 a Luk 6,19 čítame, že ľudia sa tlačili dopredu, aby sa dotkli Spasiteľa, „lebo z neho vychádzala sila, ktorá všetkých uzdravovala“.)

? Ježiš zaslúbil, že jeho nasledovníci budú robiť väčšie veci, ako robil on. Čo to znamená? Prečo dnes všade nevidíme také zázračné uzdravenia? Môžeme toto zaslúbenie vziať hneď aj na zdravotnú službu, ktorú robí cirkev? Ako môžeš ty ako jednotlivec pokračovať v tejto Ježišovej službe?

PREČO TO ROBÍ?

Mat 4,23-25

V osemdesiatych rokoch minulého storočia viedla tajná polícia v USA vyšetrovanie proti niektorým rozhlasovým staniciam, ktoré vo svojich náboženských programoch vyzývali ľudí, aby zaslali svoje osobné modlitby do vysielania a priložili aj finančný dar na podporu programu. Polícia chcela vedieť, čo sa stane s týmito darmi a modlitbami. To, čo zistili, ich šokovalo. Rozhlasoví evanjelisti šli na poštu, prevzali listy od poslucháčov, otvorili ich, dary si vzali a lístky s prosbou o modlitby odhodili hneď na pošte do koša. V uvedených veršoch čítame, že Ježiš chodil po celom území Galiley a obrovský zástup zo všetkých oblastí tohto regiónu šiel za ním. V deviatej kapitole sa Matúš vracia k tejto téme. Pridáva dôležitý rozmer, ktorý nám pomáha rozlíšiť, že Ježišov motív slúžiť bol úplne iný než motív spomínaných šarlatánov rozhlasového vysielania.

? Čo nám verše Mat 9,35.36 hovoria o motíve, ktorý sa skrýval za Ježišovou službou?

Slovo súcít, ľútosť pochádza z gréckeho slova, ktoré sa vzťahuje na „vnútorné časti“, „vnútornosti“. V staroveku považovali vnútornosti za sídlo emócií. Súcít je niečo viac ako sympatia. Súcít vychádza z vnútra, zo srdca.

Najlepšie to vidíme u Ježiša. Preňho bolo nemysliteľné, aby vzal od ľudí peniaze a ich srdcervúce modlitby hodil do koša. V evanjeliách sa stále znovu stretávame s tým, že hĺbka súcitu svedčí o jeho postoji k ľuďom. Malomocný ho prosí: „Ak budeš chcieť, môžeš ma očistiť. Ježiš sa nad ním zľutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: Chcem, buď čistý!“ (Mar 1,40.41)

? Ak si viete predstaviť niekoho, kto pomáha a nemyslí pritom na osobný zisk alebo popularitu, potom je to určite Ježiš. Jediná sila, ktorá ho hnala a motivovala, bola láska, láska z čistého srdca. Evanjeliá to nazývajú súcitom. Do akej miery je súcít motívom tvojich pocitov a správania voči iným?

ZNAMENIE NOVÉHO DŇA

Mat 11,2-6

Zo svojej cely posielal Ján Krstiteľ k Ježišovi naliehavé posolstvo: „Ty si ten, čo má prísť, alebo máme čakať iného?“ (Mat 11,3) Ako čitatelia evanjelií sa môžeme cítiť takouto otázkou zaskočení. Nebol to azda ten istý Ján, ktorý pri Jordáne tak sebaisto vyhlásil, že Ježiš je Mesiáš? (Ján 1,29-36) Prečo začal pochybovať práve vtedy, keď „počul v žalári o Kristových skutkoch“? (Mat 11,2) Pre naše štúdium je však dôležité to, čo mu Ježiš odpovedal: „Choďte a zvestujte Jánovi, čo počujete a vidíte: Slepí dostávajú zrak, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa zvestuje evanjelium.“ (v. 4.5)

Ježiš chcel Jánovi nepriamo povedať, že jeho služba je znamením, že sa začína nová éra. Mesiáš naozaj prišiel. Keď to Ježiš hovoril, určite – okrem iného – myslel aj na slávne mesiánske proroctvo zaznamenané v knihe proroka Izaiáša.

❓ Prečítaj si Iz 29,18.19; 35,5.6; 61,1-3. Tieto verše hovoria o Ježišovej službe. Prečo bolo pre Jána aj ostatných ľudí také ťažké pochopiť to?

Chápanie Ježišovej služby ako naplnenia proroctva a začiatok mesiánskej éry je zreteľné z Matúšovho výkladu udalostí. To, čo Ježiš robí, dáva do širšieho, mesiánskeho kontextu: „...aby sa splnilo to, čo povedal prorok Izaiáš: On vzal na seba naše slabosti a niesol naše choroby.“ (Mat 8,17 cituje Iz 53,4) S rovnakou myšlienkou sa stretávame, keď Matúš rekapituluje Ježišovu službu: „Ježiš chodil po všetkých mestách a dedinách. Učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neduh. Pri pohľade na zástupy prišlo mu ich ľúto, pretože boli zbadačení a skleslí ako ovce bez pastiera.“ (Mat 9,35.36)

❓ Keď to čítame, divíme sa, ako mohol byť Ján a ďalší takí nechápaví a nevedieť, kto bol Ježiš. Pravdaže, keď sa na to pozeráme späť, zdá sa všetko jasné. Môže sa aj nám dnes stať, že budeme rovnako slepí voči tomu, čo je jasná pravda? Ako to môžeme zmeniť?

ZNAMENIE DEFINITÍVNEJ OBNOVY

Sk 3,19-21

Uzdravenie démonom posadnutého muža, ktorý bol slepý a nemý, nevedlo farizejov k tomu, aby kričali haleluja, ale začali Ježiša obviňovať: „Tento vyháňa démonov iba mocou Belzebula, vládcu démonov.“ (Mat 12,24) To bolo podnetom, aby Ježiš vysvetlil význam svojich činov: „Ak vyhánam démonov mocou Božieho Ducha,“ povedal odmietajúc úsudok farizejov, „potom k vám už prišlo kráľovstvo Božie.“ (v. 28)

Tento výrok je dôležitý, pretože podľa evanjelií Božie kráľovstvo nie je len prítomná realita (ako to vyplýva z uvedeného výroku), ale tiež budúca skutočnosť. (Mat 26,29; Luk 23,42; Ján 18,36)

Ježišove činy sú predzvestou definitívnej obnovy. Keď Ježiš čítal v nazaretskej synagóge zo zvitku a hlavné proroctvo z Izaiáša aplikoval na seba (Luk 4,18.19), povedal oveľa viac, než čo sa stalo v priebehu jeho krátkeho tri a polročného pôsobenia. „Milostivý rok Pánov“, kedysi jubilejný rok, predstavoval vyhlásenie slávnostného uvedenia Božieho kráľovstva, ktoré začína príchodom Mesiáša a bude zavŕšené, keď budú všetci väzni prepustení, všetkým slepým bude navrátený zrak, útlak bude odstránený a v celom vesmíre zavládne dokonalá radosť.

❓ Čo nás nasledujúce verše učia o vzťahu medzi Ježišovou službou a konečnou obnovou? Mar 5,35-42; Luk 7,11-15; Ján 11,38-44; Sk 3,19-21

Najsilnejším znamením vlády hriechu je smrť. Keď Ježiš počas svojej služby kriesil k životu, poukazoval na to, že raz príde deň, keď už smrť nebude. „Ja som Prvý a Posledný a živý,“ hovorí vzkriesený Kristus v Jánovom apokalyptickom videní. „Bol som mŕtvy a hľa, som živý na veky vekov a mám kľúče smrti a podsvetia.“ (Zj 1,18) Všetci tí, ktorých Ježiš počas svojho pôsobenia na zemi vzkriesil k životu, opäť zomreli. Ale Ježiš hľadá za to – ku konečnej obnove (vzkrieseniu), keď „zaznie trúba a mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní...“ (1 Kor 15,52)

❓ Aký význam má pre nás nádej na vzkriesenie? Čo by sme mali bez nej? Máš dôvod veriť Božiemu zasľúbeniu, že jedného dňa bude smrť zničená navždy?

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

Preštuduj si nasledujúci citát. Súvisí nejakým spôsobom s tým, o čom sme v tejto úlohe hovorili? Pozoruješ určité napätie? Alebo zdôrazňuje to isté, len iným spôsobom?

„Evanjeliá sú plné Ježišových zázrakov. Nebolo by však správne, keby sme kladli dôraz len na ne. Ani sám Ježiš ich nezdôrazňoval. Takmer všetky urobil nenápadne a potichu, preč od zástupu, ako prejav moci viery. Na Ježišovu službu získame lepší pohľad, ak zdôrazníme to, čo vyzdvihol jeden z jeho učeníkov. Keď chcel raz Peter osloviť istú skupinu ľudí, považoval za nevyhnutné zhrnúť a symbolickým spôsobom predstaviť Ježišov život, preto povedal: „Chodil, dobre robil a liečil všetkých...“ (Sk 10,38) Úplne prirodzene a bez pretvárkych chodil medzi obyčajných ľudí, aj medzi tých, ktorými spoločnosť opovrhovala, uzdravoval ich a radil im. Ježiš jednoducho robil dobre všetkým. Záležalo mu na tom, aby tí, ktorí boli stále s ním, pochopili, že keby sa Božia добрôta mala prejavovať v ľudskej podobe, tak sa prejaví takto.“ (Huston Smith)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Ellen G. Whiteová hovorí, že „veľké evanjelizačné dielo sa neskončí menším prejavom Božej moci, než akým sa vyznačoval jeho začiatok.“ Keď sa priblíži koniec, nastane mohutné, celosvetové oživenie. „Udejú sa divy, chorí budú uzdravovaní, veriacich budú sprevádzať znamenia a zázraky.“ (VSV 440; GC 611.612) Sleduješ, ako sa toto proroctvo plní? Akú úlohu v ňom asi môžeš mať? Akú rolu v ňom zohráva tvoj zbor? Čo môžeš urobiť, aby si sa na ten čas pripravil?
2. Povedzme, že by sa objavil niekto, kto by robil také úžasné zázraky, aké robil Ježiš. Ako by si mohol a mal reagovať?
3. Uvažujte o prejavoch uzdravujúcej moci v súčasnosti, ako je to naznačené v časti na pondelok.